

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele lui Igor Spînu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă Igor Spînu împotriva Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău cu privire la obligarea soluționării cererii, obligarea emiterii actului administrativ, anularea răspunsului și încasarea prejudiciului moral.

împotriva deciziei din 28 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-618/24
NR. PIGD 2-22031563-01-3ra-12072024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Instanța de fond: V. Dodon
Instanța de apel: Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici

18 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele lui Igor Spînu

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 4 martie 2022, Igor Spînu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău cu privire la soluționarea cerințelor invocate în sesizarea nr. S-703/6/21 din 7 decembrie 2021, emiterea actului administrativ individual cu privire la constatarea încălcării termenului de soluționare a sesizării nr. S-703/6/21 din 7 decembrie 2021, anularea ca ilegală, din data emiterii, în totalitate a răspunsului nr. S-703/6/21 din 28 ianuarie 2022 a DPDC Botanica, emiterea actului administrativ individual cu privire la sancționarea (act de obligare) a făptuitorului vizat în sesizarea nr. S-703/6/21 din 7 decembrie 2021, emiterea actului administrativ individual cu privire la repararea prejudiciul cauzat în legătură cu tergiversarea, nesoluționarea și refuzul de a prezenta în termen răspunsurile la solicitările din sesizarea nr. S-703/6/21 din 7 decembrie 2021, achitarea în beneficiul lui Igor Spînu a sumei de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru refuzul de a oferi răspuns la cererea depusă.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, este tata și unicul reprezentant legal și întreținător al copilului minor Sofia Spînu, anul nașterii 2016. La 7 decembrie 2021 a înaintat către Direcția municipală pentru protecția drepturilor copilului și Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Botanica, Chișinău o sesizare privind efectuarea acțiunilor de urgență, și anume, să fie constatat motivul nefrecvențații copilului Sofia Spînu a Grădiniței nr. 104 și în acest sens să fie efectuată evaluarea inițială a acestui copil. Totodată, era necesar ca documentele întocmite de către organele de control să fie aduse la cunoștința lui.

3. Menționează că, prin scrisoarea nr. 5-703/6/21 din 28 ianuarie 2022 eliberată de către Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Botanica, Chișinău a fost informat despre situația copiilor Alexandra Spînu,

născută la 5 mai 2013 și Sofia Spînu, născută la 27 iunie 2016, precum că colaboratorii Direcției în colaborare cu reprezentanții IP Botanica, AMT Botanica, instituției de învățământ au întreprins vizite la domiciliul Irinei Feșcenco. În urma vizitei la domiciliu nu era nimeni. Astfel, Direcția a fost în imposibilitate de a constata motivul ne frecventării copilului Sofia Spînu a Grădiniței nr. 104.

4. Relevă că nefiind de acord cu răspunsul dat de către Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Botanica, municipiul Chișinău, la 5 februarie 2022 a înaintat cerere prealabilă în adresa Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului, în care a invocat ca cererea să fie examinată, să fie soluționate cerințele invocate în sesizarea inițială din 7 decembrie 2021, emiterea unui act administrativ individual cu privire la constatarea încălcării termenului de soluționare a sesizării indicate, anularea ca ilegal răspunsul eliberat de către Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Botanica, mun. Chișinău, emiterea unui act administrativ individual cu privire la soluționarea faptuitorului vizat în sesizare, emiterea unui act administrativ individual cu privire la repararea prejudiciului cauzat în legătură cu tergiversarea, nesoluționarea și refuzul de a prezenta în termen răspunsurile la solicitările din sesizare, achitarea în beneficiul lui a sumei de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru refuzul de a fi oferit răspuns la sesizarea depusă și informarea lui despre rezultatele întreprinse.

5. Reclamantul a susținut că până la momentul depunerii acțiunii nu a primit nici un răspuns de la Direcția generală pentru protecția drepturilor copilului, astfel s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ cu privire la nesoluționarea sesizării din 7 decembrie 2021 și emiterea actului administrativ individual de obligare cu privire la soluționarea sesizării din 7 decembrie 2021.

6. Precizează că potrivit răspunsului directorului Grădiniței, nr.104, Valentina Dimbițaia, copilul Sofia Spînu se află în situație de risc asupra faptului ne frecventării instituției preșcolare Grădiniței nr. 104 conform prevederilor art. 8 lit. b) al Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, fiind neglijat educațional, se încalcă flagrant dreptul copilului la programul educațional. În urma analizei materialelor acumulate și prezentate, cât și în temeiul art. 51 alin. (2), (3), (6), art. 60 alin. (3) din Codul familiei și în conformitate cu art. art. 3-6, art. 8 lit. b), j), art. 9 alin. (1) lit. a), b), alin. (4)-(6), (8), art. 10 alin. (2) ale Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, în 24 de ore se efectuează evaluarea inițială a copilului Sofia Spînu, se

întocmește și se prezintă părintelui spre cunoștință evaluarea inițială conform art. 8 lit. b) și art. 9 alin. (1) ale Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 în coroborare cu prevederile Ghidului Managerului de caz aprobat prin ordinul Ministrului Muncii, Protecției Sociale și Familiei nr. 96 din 18 mai 2016.

7. De asemenea afirmă că, în legătură cu rea-credința eschivării îndeplinirii Dispoziției nr. 1102-d și 1103-d din 24 noiembrie 2021, Irina Feșcenco continua comiterea infracțiunii grave sub aspectul prevederilor Codului penal art. 166 alin. (2) lit. b), c) - privațiunea ilegală de libertate asupra a doi copii minori profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei minorilor Alexandra Spînu și Sofia Spînu. În temeiul art. 8 lit. j) din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013, copiii se află în situație de risc, iar pentru cazul neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu, s-a adus la cunoștință prin nota informativă din 4 ianuarie 2022 că a fost sancționată Daniela Costin și Nina Mihalache.

8. Notează că, luând în considerație starea excepțională a cazului, acționând în interesul superior a copiilor și conform instrucțiunilor aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 270 din 8 aprilie 2014 S-703/6/21 „instrucțiunilor cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului” cu privire la Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 și conform cerințelor ghidului de suport și aprobate prin ordinul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei nr. 96 din 18 mai 2016, în coroborare cu Codul familiei, art. 66, părinții au dreptul să ceară înapoierea copilului de la orice persoană care îl reține fără un temei legal.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 10 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Igor Spânu împotriva Direcției generale pentru protecția drepturilor copilului privind obligarea la examinarea cererii nr. S-703/6/21 din 7 decembrie 2021, obligarea la emiterea actului administrativ individual cu privire la constatarea încălcării termenului de soluționare a sesizării nr. S-703/6/21 din 7 decembrie 2021, anularea răspunsului Direcției pentru protecția drepturilor copilului a sectorului Botanica nr. S-703/6/21 din 28 ianuarie 2022, obligarea la emiterea actului administrativ cu privire la sancționarea făptuitorului vizat în sesizarea nr. S-703/6/21 din 7 decembrie 2021, obligarea la emiterea actului administrativ individual cu privire la repararea prejudiciului cauzat în legătură cu tergiversarea, nesoluționarea și refuzul de a prezenta în termen răspunsurile la solicitările din cererea nr. S-703/6/21 din 07 decembrie 2021,

cu achitarea sumei de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral pentru refuzul de a oferi răspuns la cererea depusă, informarea și prezentarea în copii autentificate a deciziilor părintelui Igor Spînu despre soluțiile adoptate care pot fi contestate și supuse analizei ulterioare de către organele competente în acest sens.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 11 iulie 2023, Igor Spînu a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 10 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 23 ianuarie 2024 avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele lui Igor Spînu a depus cerere de apel motivată, solicitând repunerea în termen, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii din 10 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu soluționarea cerințelor invocate.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 28 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Igor Spînu. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 iulie 2023.

12. În motivarea soluției Curtea de Apel Chișinău a notat că, instanța de fond, corect a elucidat și constatat circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

13. Instanța de apel a reținut art. 3 alin. (1), art. 5, art. 18 din Convenția cu privire la protecția drepturilor copilului, ratificată de către legislativul Republicii Moldova la 12 decembrie 1990, art. 51 din Codul Familiei, art. 3 din Legea nr.140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți (în vigoare la data relevantă speței), art. 8 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 și a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, precum că, situația indicată de către reclamantul Igor Spînu în petiția (sesizarea) depusă la 7 decembrie 2021 către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău, prin care a solicitat constatarea motivului ne frecventării copilului Sofia Spînu a Grădiniței nr. 104, nu se încadrează în nici una din situațiile de risc prevăzute de art. 8 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți.

14. A notat că, situațiile de risc reglementate de art. 8 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013, poartă un caracter exhaustiv, alte situații, inclusiv situația

din speță – lipsa frecventării regulate a grădiniței, nefiind reglementată de Lege și nefiind posibilă încadrarea acesteia sub auspiciu prevederilor art. 8 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013, nicidecum nu poate servi drept temei pentru acordarea asistenței copiilor aflați în situație de risc în sensul prevederilor Capitolul III „Identificarea, evidența și asistența copiilor aflați în situații de risc” din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți.

15. De asemenea instanța de apel a apreciat critic alegațiile apelantului Spînu Igor cu referire la faptul că „circumstanțele expuse în sesizarea depusă la 7 decembrie 2021 se încadrează în una din situațiile de risc prevăzute de art. 8 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți”, or, pe de o parte, instanța de apel alăturat primei instanțe a constatat că circumstanțele indicate de către Igor Spînu nu se încadrează în nici una din situațiile de risc prevăzute de art. 8 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013, iar, pe de altă parte, reclamantul Igor Spînu invocând existența situației de risc omite încadrarea acesteia în baza prevederilor art. 8 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013.

16. A reținut că, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău nu era obligată să dispună evaluarea inițială a situației copilului Sofia Spînu în termen de 24 de ore, în legătură cu ne frecventarea Grădiniței nr. 104, deoarece nu a fost sesizată cu privire la copiii aflați în situație de risc în sensul art. 8 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013.

17. A subliniat că, analizând sesizarea reclamantului adresată Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău, precum și răspunsul nr. S-703/6/21 din 28 ianuarie 2022 și răspunsul la cererea prealabilă nr. 1-54/1/22 din 10 februarie 2022, emise de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copiilor sect. Botanica, constată că reclamantul a primit informația pe marginea tuturor cerințelor înaintate.

18. Astfel, a conchis că, răspunsul nr. S-703/6/21 din 28 ianuarie 2022, a fost emis conform competenței și procedurii stabilite, iar temeiuri de anulare a acestuia nu se atestă.

19. Cu referire la argumentul invocat de către Spînu Igor privind încălcarea termenului de examinare a petiției, Completul judiciar a reținut că, cerințele invocate în sesizarea nr. S-703/6/21 din 7 decembrie 2021, sunt complexe, iar, pentru soluționarea acestora și oferirea unui răspuns autoritățile publice necesită timp și întreprinderea mai multor acțiuni.

20. A notat că, chiar dacă la caz se constată că termenul legal de 30 zile de finalizare a procedurii administrative ar fi fost depășit și actul administrativ în procedura administrativă nr. S-703/6/21 a fost emis de către Direcția pentru protecția drepturilor copilului a sectorului Botanica la 28 ianuarie 2022, Completul judiciar atestă că prima instanță corect a reținut că prin aceasta reclamantului Igor Spînu nu-i este vătămat vreun drept prevăzut de Lege.

21. În același context, referitor la constatarea încălcării termenului de soluționare a sesizării nr. S-703/6/21 din 7 decembrie 2021, instanța de apel reține că această pretenție a fost soluționată în cadrul procedurii administrative, iar, reclamantul a fost informat despre sancțiunile disciplinare aplicate angajaților Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău pentru încălcarea atribuțiilor de serviciu.

22. Referitor la pretenția reclamantului privind repararea prejudiciului moral în sumă de 5000,00 lei pentru refuzul de a oferi răspuns la cerere depusă, Completul judiciar a conchis că prima instanță corect a respins-o ca neîntemeiată, fiind o pretenție accesorie pretențiilor de bază. Respectiv, luând în considerare că nu s-a constatat violarea drepturilor apelantului Igor Spînu, ultimul nu poate pretinde la repararea prejudiciului moral în sumă de 5000,00 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

23. La 5 iulie 2024, avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele lui Igor Spînu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 28 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a hotărârii din 10 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a deciziei din 28 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău, cu admiterea cererii de chemare în judecată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

24. În motivarea recursului a reiterat cele invocate în cerere de chemare în judecată și cerere de apel și suplimentar a indicat că, instanța de fond și instanța de apel erau necesare să reții că situația indicată de către reclamantul Igor Spînu în cererea depusă la data de 7 decembrie 2021 către Direcția generală pentru protecția drepturilor copilului și Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Botanica a acțiunii de urgență prin care a solicitat constatarea motivului ne frecventării copilului Sofii Spînu a Grădiniței nr. 104 se încadrează în una din situațiile de risc prevăzute de art. 8 Legea privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a

copiilor separați de părinți, nr. 140 din 14 iunie 2013. În cazul dat, Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Botanica era obligată să dispună evaluarea inițială a situației copilului Sofia Spînu în termen de 24 de ore, în legătură cu ne frecventarea Grădiniței nr. 104.

25. La fel, instanța de fond și instanța de apel erau necesare să reție faptul că cererea depusă de reclamantul Igor Spînu a fost examinată de Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Botanica nu în conformitate cu legislația în vigoare.

POZIȚIA INTIMARULUI

26. Prin referința depusă la 22 iulie 2024, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a solicitat declararea cererii de recurs ca inadmisibilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

28. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

29. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

30. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 19 iunie 2024 recurentului a fost notificată decizia motivată a instanței de apel, prin intermediul poștei electronice, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f. d. 130).

32. Cererea de recurs a fost depusă la data de 5 iulie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

33. Din analiza prevederilor legale citate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

35. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea

vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurată.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele lui Igor Spînu, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

40. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo

împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

41. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Ghenadie Pavliuc în interesele lui Igor Spînu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc